

Beste vrienden,
Toen ik een enkel jaren geleden in Bangladesh was, werd ik voor het eerst in mijn leven echt getroffen door 'echte' armoede. We wandelden door de hoofdstad Dakha... En belandden bij de haven...
De rivier is net een riool. De stank is amper te harden. Overal zijn er kleine en grote boten.
Boten? ... rondvarende ruïnes is een betere omschrijving. Aan de waterkant wonen arme mensen. Bij elke overstroming spoelen zij als eerste weg. En er zijn kinderen die daar alleen leven. Kinderen alleen. Geen ouders, geen familie, enkel elkaar.
Eerst laten ze zich gewillig fotograferen. Daarna komt hun vraag voor aalmoezen. En dan komt de man in het groene uniform die hen even van ons wegjaagt met een knuppel of zo iets.
Maar de kinderen geven niet op. Ze keren steeds terug, volgen ons, kijken ons lachend en smekend aan.
Opeens realiseer ik me dat we voor hen vandaag waarschijnlijk de beste kans zijn, misschien wel de enige kans, om voldoende geld te verzamelen om te eten.
Maar we hebben nog geen Bengaals geld. We hebben niets. Onze gids zorgt daar straks voor. Mogelijk een veiligheidsmaatregel...
Ik wil hier weg...
Hoe fascinerend het ook is.
Ik wil weg.
Maar ik kan niet.
Ik onderga...
Ik leer...
Ik word er heel stil van.
Ben nog steeds stil.
Ik durf bijna niet te fotograferen.
En toch blijven de jongelui lachen...
Ik lach verlegen terug.
Ben ik ook niet arm?
Is alles wat ik kan geven
Mijn glimlach... ?

Als ik beelden zie van mensen uit het Zuiden ook van onze patiënten die lijden aan lepra of tbc. Zie ik mensen, kwetsbaar en broos. En vaak worden ze door onmenselijkheid van anderen ei zo na doodgeknepen. Dat was al zo al in Jezus' tijd. Zieken, vreemdelingen, bezetenen, arme bedelaars. Mensen op zoek en op de dool. Broze en breekbare mensen, kwetsbare vogeltjes uit het nest gevallen. Ze waren de "zondaars". De outcast van die tijd.

En daar is Jezus. Hij stapt voor de massa in de synagoge en maakt zich bekend met de woorden van Jesaja

'Hij heeft Mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden dat zij zullen zien: om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genade-jaar af te kondigen van de Heer.'

En dat is zijn boodschap ten volle uit!. Hij is gekomen voor armen... Alle soorten armen. Hij is gekomen voor mensen die hem NODIG hebben, want armoede is niet enkel financieel. Denk maar aan alle acties voor de warmste week en hoe indringend eenzaamheid als een grote armoede opin onze samenleving rust.

Ja... die noden zijn ook bij ons vandaag nog steeds.

Wij ... hebben lichtbrengers nodig... Wij zijn op zoek naar spiritualiteit...

DE HEILIGE DAMIAAN DE VEUSTER was een gedreven en gepassioneerd man. Hij was vurig en dynamisch maar ook opvliegend en impulsief, een beetje eigengereid zelfs, kortom een mens zoals wij allemaal met kansen en met fouten. Maar hij had de boodschap van dit evangelie maar al te goed begrepen.

Hij kiest vrijwillig voor wat men 'de hel van Molokaï' noemt. Hij wroet en werkt en geleidelijk wordt de hel een paradijs, weliswaar een ziek paradijs maar toch een paradijs. Niet alleen met woorden. Niet alleen met zijn voeten en zijn handen. Met heel zijn lijf en zijn ziel zet hij zich in. Maar ook met zijn gebed, want dat houdt hem in de moeilijkste momenten sterk.

Hij was iemand die de boodschap van Lucs begreep en die zich met heel zijn zijn doorleefd gaf. ...

Hij is iemand die we nu nog steeds nodig hebben. Een voorbeeld voor ons.

Dankzij hem beginnen de mensen zich weer mens te voelen.

O ja, ze zijn ziek. O ja, ze gaan mogelijk sterven, maar o ja... Hij geeft hoop!

Hij geeft de melaatsen, hun menselijke waardigheid terug. Hij heeft geen moderne technologie... Hij moet overleven op een eiland. Met een minimum aan middelen afhankelijk van liefdadigheid. En toch....

Hij bouwt een echt mensendorp waar het goed is om leven ook al ben je ziek, want er is menselijke warmte, aandacht, respect en liefde. In januari 1885 wordt hij zelf ziek en kwetsbaar en kan hij pas na een echte innerlijke strijd voluit "wij melaatsen" zeggen.

Als Damiaan een Heilige mens is, komt dat omdat hij mens onder de mensen was en zo de boodschap van Lucas begreep.

Hij heeft Mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden dat zij zullen zien: om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genade-jaar af te kondigen van de Heer.

En als missionaris heeft Damiaan die woorden namens Jezus in praktijk gebracht.

DAMIAANACTIE probeert vandaag te doen wat Damiaan toen deed.

Strijden tegen vreselijke ziektes in diverse landen. Vechten om op die helende manier mensen hun waardigheid weer te kunnen geven.

En dat gebeurt. Ik was zelf getuige van het ongelooflijk verschil dat Damiaanactie in de 21ste eeuw MOET maken omdat wij in het westen het licht nog steeds niet vonden.

Omdat er 'beschaafde' plaatsen zijn waar men er fier op is dat men 2 miljoen mensen (armen, eenzame, kwetsbaren, ...) gaat deporteren;

Omdat er 'beschaafde' plaatsen zijn waar als een spirituele leider spreekt en om genade smeekt, men beledigd is in plaats van het geweten te laten spreken.

Omdat er 'beschaafde' plaatsen zijn waar men vrouwen die ziek zijn geweest van lepra niet wil laten trouwen en dat bij wet verbiedt.

Omdat er 'beschaafde' plaatsen zijn waar men de oorlog omarmt als een oplossing tegen geweld...

Omdat er 'beschaafde' plaatsen zijn waar men een dokter gewoon niet kan betalen en daarom mensen aan hun lot overlaat. En dat gebeurt ook bij ons...

En daarom hebben we Pater Damiaans nodig. Daarom hebben we mensen nodig die de boodschap van Lucas begrijpen en in praktijk omzetten. Door te DOEN!